

ИНТИМИСТИЧКО ПОИМАЊЕ ФИГУРЕ

● Са више од 80 скулптура и предмета примењене уметности представљене су четири деценије стваралаштва ● Најчешћи мотив жена и материнство

Сава Сандић: Осамљена, 1984.
мермер

Ретроспективна изложба скулптора Саве Сандића отворена је синоћ у Народном музеју у Београду. Ово је трећа изложба у низу после изложби Милића од Мачве и Милована Видака) којом Музеј отвара врата живим уметницима.

Са осамдесетак скулптура и предмета примењене уметности представљено је више од четири деценије стваралаштва овог врсног уметника. Тачније обухваћен је период од његовог првог наступа у оквиру УЛУС-а 1948. године „Портретом друга П. К.“ који се такође нашао на

овој изложби, па до радова насталих ове године.

Уметничко формирање Саве Сандића започето је у камено-резачкој радионици Аванти Бертота, да би затим учио код Пино Гарасиа, па у атељеу Томе Росандића. Похађао је и течај вечерњег акта на Коларчевом народном универзитету код Петра Добровића, а све је то претходило студирању на Академији ликовних уметности у Београду од 1939. године (у мајсторској радионици Томе Росандића.)

Сандићев опус од самог почетка везан је за фигуративну пластику, и после почетних препознатљивих утицаја учитеља Томе Росандића формира властити израз заснован на интимистичком поимању фигуре у пракси треће деценије. У неким конструктивистичким решењима код скулптора Саве Сандића уочљив је и утицај запада, или прецизније Хенри Мура.

Најчешћи мотив Саве Сандића је жена и њено материнство, затим портрети али и фигуре животиња као на пример „Волви“, „Стадо“, „Патке у шевару“...

Издвојену целину на изложби чине предмети примењене уметности.

М. Ч. М.